

Vestit format per dues peces de línia historicista

Museu actual:

Biblioteca Museu Victor Balaguer (Vilanova i la Geltrú)

Cronologia:

1790-1799

Gènere:

Dona

Vestit format per dues peces, bata i faldilla. El cos de vestit (bata) és de màniga llarga i obertura total davantera. Cal tenir en compte que s'ha perdut la peça que es col·locava sobre el pit, la pitrera. La bata arriba fins a terra, deixant veure, per davant, la faldilla. Al llarg de l'obertura central i al voltant de l'escot hi ha aplicat un serrell de fil metàl·lic. La peça està brodada amb lluentons metàl·lics creant motius florals i vegetals, enramats. Hi ha, també, aplicacions de vidre, a mode de pedreria. Sobre el pit, a davant i al voltant de l'obertura hi ha aplicada una punta estreta, de color blanc. L'espatlla està formada per petits plecs o tavelles cosides, que es recullen fins la cintura i es despleguen després. La peça s'ajusta a la cintura i a l'esquena es desplega a través de diversos plecs. L'esquena està confeccionada a partir de tavelles cosides, que es distribueixen sobre tota la superfície, cenyint-la al cos, i que s'obren a l'alçada de la cintura. Els plecs es pleguen de l'exterior a l'interior, trobant-se al centre. És curiós observar que el brodat de petites branques, que es distribueix sobre tot el teixit, queda amagat rere els plecs. Això permet saber que el teixit estigué brodat abans de confeccionar la peça. L'element que presenta una solució més peculiar per aquest tipus de peces són les mànigues, que presenten bollats i que no eren gens habituals en l'època. De fet, no fou fins a principis del segle XIX, vers 1820, que hi hagué un gir historicista i es recuperaren algunes solucions de confecció medievals. En aquest cas, la màniga està formada per quatre parts: les exteriors serien les originals (la decoració i les aplicacions segueixen la línia i la forma) mentre que les inferiors podrien ser posteriors (en aquestes la decoració apareix tallada). Per tant, és possible que aquestes mànigues fossin modificades durant el primer quart del segle XIX. Cal tenir en compte que les peces de vestir podien patir modificacions al llarg de la seva vida útil. "Faldilla llarga, de seda amb brodat de motius florals i vegetals i aplicació de lluentons. La

faldilla presenta els motius brodats més grossos a la part inferior davantera i petits ramets dispersos per la part superior. El darrere de la faldilla està confeccionat amb un teixit més senzill i no presenta cap tipus d'ornamentació, ja que quedava amagada per la bata. A la vora inferior hi ha aplicat un serrell de fil metàl·lic. Es tracta d'una peça curiosa, ja que sembla modificada o bé que s'hagi aprofitat el teixit d'una altra peça. En aquest sentit, cal observar que els brodats del teixit queden tallats als laterals, fet que vol dir que va ser brodat amb anterioritat a la confecció de la peça. (Agraïm especialment els savis comentaris de Mercè Lopez i Sílvia Saladrigas sobre aquesta peça).

Creador:

Desconegut

Firma:

Desconegut

Malauradament, la majoria de peces conservades són de producció anònima. No hi ha cap element distintiu que permeti relacionar-les amb seguretat amb un creador determinat. Cal destacar que probablement en la majoria de casos es tractava de confecció domèstica; d'altres, de confecció més complexa, estaven confeccionades per un sastre o per una cosidora sense cap tipus de reconeixement d'autoria.

Cal tenir en compte que fins a les acaballes del segle XIX, a les llars pobres o humils, homes i dones vestien peces fetes majoritàriament a casa. D'aquesta producció estrictament casolana es passà, amb el temps, a una concentració de la feina en mans d'uns artesans que s'hi dedicaven de manera exclusiva. Així, la producció passà de satisfer les necessitats familiars a satisfer una demanda externa, implicant l'aparició d'un artesà especialitzat que, en el cas de la confecció, derivà en la figura del sastre.

Contràriament al que podria semblar, la modisteria no havia estat sempre una tasca reservada a les dones. De fet no fou fins al 1675 que a França es va permetre que les dones exercissin en aquest àmbit, en considerar que no estava ben vist que a les dones les vestís el sexe oposat. A partir d'aquell any les cosidores franceses van poder confeccionar vestits per a dones, amb excepció de les cotilles, i la roba d'infants fins a vuit anys. A França, la confecció de cossos per a dones i nens va continuar essent un privilegi de la corporació de sastres fins al 1871.

És força evident que existia una diferència entre la feina de la cosidora o costurera i la del sastre, que probablement raïa, ja no tant en la qualitat de la feina, sinó en el valor que se li donava a aquest darrer. Tot i així, tampoc els sastres etiquetaven les seves peces. No serà fins al 1858, que el gran creador de moda Charles Frederick Worth començarà a etiquetar les seves peces amb el seu nom, a mode de marca. De fet aquesta pràctica ja es donava en altres àmbits, com la barreteria femenina (anomenada

sovint “modes” a l'època). Aquest fet implicà una petita revolució en el món de la indústria de la moda, ja que per primera vegada es reconeixia el nom del creador com un valor afegit a la peça. En el cas català, les primeres etiquetes van aparèixer a finals dels anys 70 del segle XIX.

Ús:

Exterior

Tipologia d'ús:

Indumentària d'inspiració internacional

Tipus de peça:

Indumentària de cerimònia femenina

Tacte:

Llis

Rugós

Color:

Blancs

Metal·litzats

Ornamentació:

Lluentons

Motius florals

Motius vegetals

Pedreria

Punta

Material:

Seda

Metall

Vidre

Enllaços externs:

[https://books.google.es/books?id=fRIO-](https://books.google.es/books?id=fRIO-Bz4BaIC&printsec=frontcover&hl=ca&source=gbs_ge_summary_r&cad=0#v=onepage&q&f=)

[Bz4BaIC&printsec=frontcover&hl=ca&source=gbs_ge_summary_r&cad=0#v=onepage&q&f=](https://books.google.es/books?id=fRIO-Bz4BaIC&printsec=frontcover&hl=ca&source=gbs_ge_summary_r&cad=0#v=onepage&q&f=)

https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Kutaisova_Lopukhina_by_Rombauer.jpg

Bibliografia:

ARNOLD, J. Patterns of Fashion: Englishwomen's Dresses & Their Construction, vol. 1, c. 1660–1860. London: Wace, 1964.

BOEHN, M. Von, La moda. Historia del traje en Europa desde los orígenes del Cristianismo hasta nuestros días, vol IV (segle XVIII), vol V (1790-1817), Barcelona, 1928.

BOUCHER, M. Historia del traje en occidente, Barcelona: Editorial Gustavo Gili, 2009.

BOUCHER, M. 20.000 years of fashion, 2001 (1964).

BUCK, A. Dress in Eighteenth-Century England. New York: Holmes & Meier, 1979.

COSGRAVE, B. Historia de la moda: desde Egipto hasta nuestros días. Barcelona: Editorial Gustavo Gili, 2005.

CULLEN, O. "Eighteenth-Century European Dress". In Heilbrunn Timeline of Art History. New York: The Metropolitan Museum of Art, 2000-. http://www.metmuseum.org/toah/hd/eudr/hd_eudr.htm [1] (October 2003).

CUNNINGTON, C. W., I CUNNINGTON, PH.. Handbook of English Costume in the Eighteenth Century. London: Faber & Faber, 1957.

DELPierre, M. Dress in France in the eighteenth century. New Haven, Yale University Press, 1997.

DESCALZO LORENZO, A.: "Modos y modas en la España de la Ilustración". A: Siglo XVIII: España el sueño de la razón. Madrid, Ministerio de Asuntos Exteriores, 2002, pp. 166-190.

ENTWISTLE, J. El cuerpo y la moda: una visión sociológica, Barcelona, 2002.

FOX, C. (ed.) London—World City, 1800–1840. Exhibition catalogue. New Haven: Yale University Press, 1992.

FRANCO RUBIO, G.A. "Al compás de la moda en los siglos modernos: (España, Siglo XVIII)" A: Los gustos y la moda a lo largo de la historia. Valladolid: Ediciones Universitarias, 2014; pp. 115-175

HART, A. I NORTH, S. Fashion in Detail: From the 17th and 18th Centuries. New York: Rizzoli, 1998.

HERRANZ RODRÍGUEZ, C. "Moda y tradición en tiempos de Goya" EA: Vida cotidiana en tiempos de Goya, Madrid: Lunwerg, 1996; pp. 73- 86

JONES, J.M. Sexing La Mode: Gender, Fashion, and Commercial Culture in Old Regime France. Oxford: Berg, 2004.

KODA, H. I BOLTON, A. Dangerous Liaisons: Fashion and Furniture in the Eighteenth Century. New Haven: Yale University Press, 2006.

KOENIG, R. La moda en el proceso de civilización, Ed. Paidós, Valencia, 2002

LAVIER, J. Breve historia del traje y la moda. Madrid: Ediciones Cátedra, 1988.

LEIRA SÁNCHEZ, A. "El vestido en tiempos de Goya", Anales del Museo Nacional de Antropología, 1997, IV, pp. 157-187. [2]

LEIRA SÁNCHEZ, A. "La moda en España durante el siglo XVIII", Indumenta,nº. 0, 2007, págs. 87-94; [3]

LIPOVETSKY, G.; ROUX, E. El lujo eterno. De la era de lo sagrado al tiempo de las marcas. Barcelona, 2004.

MAEDER, E, ET AL. An Elegant Art: Fashion & Fantasy in the Eighteenth Century. Exhibition catalogue. New York: Abrams, 1983.

MOLINA, Á. i VEGA, J. Vestir la identidad, construir la apariencia. La cuestión del traje en la España del siglo XVIII. Madrid, Ayuntamiento de Madrid, Área de Gobierno de las Artes, 2004.

REDONDO, M. (2007). Museo del Traje, junio 2007. Modelo del mes: polonesa del siglo XVIII. [4]

RIBEIRO, A. Dress in Eighteenth-Century Europe, 1715–1789. New Haven: Yale University Press, 2002.

- RIBEIRO, A. *The Art of Dress: Fashion in England and France, 1750–1820*. New Haven: Yale University Press, 1995.
- RIBEIRO, A. *The Visual History of Costume, vol. 4, The Eighteenth Century*. London: Batsford, 1983.
- ROCHE, D. *The Culture of Clothing: Dress and Fashion in the Ancien Régime*. New York: Cambridge University Press, 1994.
- TEJEDA FERNÁNDEZ, M. *Glosario de términos de la indumentaria regia y cortesana en España: siglos XVII y XVIII*. Málaga: Servicio de Publicaciones de la Universidad de Málaga: Real Academia de Bellas Artes de San Telmo, 2006.
- TOUSSAINT-SAMAT, M. *Historia técnica y moral del vestido*, Madrid: Editorial Alianza, 1994.
- WAUGH, N.; WOODWARD, M. *The cut of women's clothes 1600-1930*. London : Faber and Faber. 1968.
- LE BOURHIS, KATELL, ED., *The Age of Napoleon: Costume from Revolution to Empire, 1789–1815* [5]

*Nota: aquesta és una selecció bibliogràfica àmplia que pretén ser només una aproximació al període de la peça.